

koliko leti v ravno ti steski utonil itd. Jaz se še za te pravlice zmenil nisem, ampak premišljeval sem, kako je to mogoče, da ima vrag kamnite parklje.

Nekaj časa potem, ko me otroci nikdar v miru pustili niso, sem se razserdil ter sem vragov parkelj na drobne kose raztolkel in ga tako za vse veke pokončal.

Ko sem potem iz doma šel, nisem nikdar več na vražji parkelj mislil — kar naenkrat sem te dni zopet prav živo na-nj opomnjen bil.

Imel sem nekaj v narodnem muzeju opraviti, ter sem nehoté in iz nenada v neki škadulji več takih vražjih parkjev našel, samo s tem razločkom, da so več ko pol manjši od mojega stolčenega bili.

„Dete šencaj!“ sem si mislil, kaj tudi po Zagrebu in Hervatskem se vrage okoli klatijo in parklje trosijo? — Pa kmalo sem se prepričal, da to niso vražji parklji, ampak — zobje velike ribe, kateri je ime: morski požeruh (po nemški: Haifisch oder Menschenfresser, po lat. squalus). Bral sem na škadulji: „okamnjeni zubi od stoy-a“ — versteinerte Zähne von Haifischen.

Zdaj vém, da vrag nima kamnitih parkljev; pa tudi obtožujem nezgodo, da zanimivi najdek ni prišel v prave roke. Bolje okovarjen je oni, ki ga je, kakor čast. gospod celjski dopisnik J. Š. v 47. listu „Novic“ 1855 piše, neki kmetič blizo Št. Jurja globoko pod zemljo našel, in kateri se v prirodinski zbirki celjske gimnazije vidi. Res so tedaj besede gosp. dopisnika v omenjenem listu: „da se je nekdanj v starodavnih časih gibalo tukaj veliko vodovje — jezero ali morje — ter da po njem so dervile se gorostanske ribe in ogromna živjad, katerih mnogo je menda v zemlji obležalo, ko so morski valovi drugam bili odšumeli.“

Gotovo se mnogo enakih starin in okamnin med kmeti nahaja; dobro bi bilo, ako bi jih zvedeni možje nabirali in potem kakemu muzeju darovali ali pa prodali. — Prosti kmet, če kaj takega najde, se čudi; ker pa misli, da je prazna reč in ni za nobeno rabo, jo zaverže, akoravno bi marsikteremu muzeju dragocen kinč bila.

Naj lepšo priložnost za nabiranje takih starin imajo nedvomljivo učitelji po deželi. Če kak otrok kaj takega najde, prinese navadno v šolo, da se igra in drugim kaže; ne rečem, da naj mu učitelj siloma vzame, ampak ponudi naj mu kake krajcarje in reče, da to potrebuje, in otrok mu bo z veseljem dal. — Žalostno je pa slišati, da še med učitelji se nahajajo taki, ki mislijo, da vragovi in copernice po zraku in zemlji plešejo, ter ljudi strašijo in vnemirujejo.

Ako bi utegnil kdo naših bravcov zopet kak vražji parkelj najti, naj nikar ne misli, da bo vrag zopet po-nj prišel, ampak nej ga brez straha pobere; da se mu ne bo nič žalega perpetilo, sem mu jaz porok.

Iz Zagreba.

A. K. Cestnikov. *)

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Siska 5. aprila. Poslednji teden smo spet v vsem skupaj blizo 10.000 vagánov pšenice poprodali; novo koruzo smo spečali po 2 fl. 3 do 4 kr., staro po 2 fl. 12 kr., pšenico pa po različnosti blaga po 4 fl. 25 do 44 kr., na Kranjsko je šlo kakih 1000 vagánov banaške (86½ funtov težke) po 4 fl. 25 kr. V Karlovcu so 5000 vag. stare banaške koruze po 2 fl. 20 do 24 kr., nove po 2 fl. 16 do 20 kr., bosniške po 2 fl. 15 do 18 kr., nekoliko nove banaške pšenice pa po 4 fl. 10 do 40 kr. spečali. Vreme je prijazno; vodé upadajo; vožnina po vodi v Karlovec za vagán je sedaj po 8 kr., do Zidanega mosta 36 kr., po suhem pa 42 kr.

Iz Ljubljane. Včeraj popoldne je bil pogreb gosp. dr. Matija Burger-ja, mestnega župana in c. k. dvornega sodnega advokata, kateri je 64 let star v sredo do-

poldne za mertudom nagle smerti umerl. Bil je rajnki skozi veliko let mnogospoštovan advokat, od leta 1851 pa župan ljubljanskega mesta, v vsem verl domorodec. Obila množica pogrebcev vseh stanov ga je spremila k sv. Krištofu. Bodi mu zemljica lahka!

Novičar iz raznih krajev.

Avstrijska in rimska vlada ste sklenile pogodbo, po kateri bo ena drugi izročevala hudodelnike, ki so po dopernešem hudodelstvu iz avstrijskega cesarstva v papeževe dežele ali iz papeževih dežel v avstrijske bežali. 23. dan p. m. je ta pogodba moč zadobila za 5 let; vsakih 5 let se ima ponavljati. — Ladija „Novara“, ki ima z množico učenih mož na cesarske stroške okoli sveta jadрати, še ni odrinila iz Tersta; snidili pa so se že vsi v Terstu: zdravnik dr. Lallemand in dr. Schwarz, dr. Hochstetter, zemljioslovec, kustos Frauenfeld živaloslovec, malar Zeleny, dr. Scherzer ladjini dnevničar, in pa vertnar Jelinek. — Iz Milana se piše v „Triest. Zeit.“ od važne z najdbe. Za gotovo se namreč pripoveduje, da apotekar Cavezzali v Lodi, je po večletnem skuševanju najdel, svilo (žido) naravnost iz murvinega perja presti brez svilnih čerčev. Vsi pričujoči, pred katerimi je apotekar unidan naredil nekoliko svile iz perja, se niso mogli prečuditi. Da je v murvinem perju svila, je gotovo; saj tudi po lastnosti murvavnajo čerčiči manj ali bolj lepo svilo, — al s kakošno kemijsko pripravo Cavezzali nadomestuje prebavila svilnih čerčev, — to zvediti mika gotovo vsakega svilorejca. Če je ta najdba kaj več kot časnikarska novica, bomo tako svilo vidili v dunajski razstavi. — Zgodaj se kaže letos hudo vreme: 9. dan t. m. je v telegrafne kole in čuvavnice poleg železnice med Gradcom in Kalsdorfom strela 5krat udarila in 3 osebe k sreči brez smertne nevarnosti ranila. — Političnih novic je še zmiraj malo. Švajcarska vlada ne dovoli nič čez to, kar je že dovolila. Sliši se, da tem homatijam konec storiti, bojo velike vlade (brez pruske in švajcarske) sklenile, kaj naj se zgodi. — Iz Černogore, ktera sadaj v političnih zadevah zvonec nosi, se bo kmali kaj več slišalo. Predsednik štarasinstva Juri Petrovič in bivši knezov tajnik Medakovič sta se 12. dan t. m. iz Dunaja v Kotor vernila, pravijo zato, da potolažita nekoliko staročernogorsko stranko, — od druge strani pa je nek tudi knez iz Pariza svojemu namestniku Mirku pisal, naj odjenja od svoje sile proti nasprotni stranki. Kaj bo dalje, se ne vé. — Za vojsko zoper Kitajce se francozka vlada noče na vrat na nos z angležko skleniti. — Armada francozka se bo zmanjšala; od vsakega polka se bo 100 vojakov razpustilo domú.

Povabilo.

Kdorkoli želi viditi kmetijske in gojzdnarske pridelke kakor tudi druge za domače gospodarstvo potrebne stvari, ki jih bo c. k. krajnska kmetijska družba v dunajsko razstavo poslala, naj pride 21., 22 in 23. dan t. m. (prihodnji torek, sredo in petek) od 9. do 12. ure dopoldne ali popoldne od 3. do 6. v pisarnico kmetijske družbe (v Salendrovih ulicah Nr. 195 v 2. nadstropji) naberko vseh teh reči gledat.

Odbor c. k. kmetijske družbe v Ljubljani 17. aprila 1857.

*) Dragi so nam taki in enaki spisi; le večkrat kaj.

Vred.